

tivbarnet efter den naturlige slægt. I Sverige har man i december 1970 ændret adoptionsloven, således at de adoptioner, der er meddelt før 1959, og hvor arveretten efter den naturlige slægt var bevaret, nu får de samme retsvirkninger som yngre adoptioner, hvilket indebærer, at intet adoptivbarn i Sverige har arveret efter den virkelige slægt.

Det foreslås derfor, at § 17 udgår af lovforslaget.

Da der ikke bør foretages indgreb i de adoptionsbevillinger, der er udfærdiget med forbehold af arveretten efter den naturlige slægt, foreslås der i § 01, stk. 2, indsat en overgangsregel om, at et arveretsforbehold i bevillinger meddelt før lovens ikrafttræden bevarer sin gyldighed.

Til nr. 7.

I den gældende adoptionslovs § 16, stk. 2, findes en regel svarende til forslaget § 19, stk. 3. Reglen anvendes i praksis også i tilfælde, hvor adoptivbarnet er i moden alder, og der forlanges erklæring fra adoptivbarnet, når det er fyldt 12 år.

I forslaget § 19, stk. 2, findes en bestemmelse om, at adoptivforholdet for mindreårige børn kan ophæves, hvis adoptanten og de virkelige forældre er enige herom. Det er udtrykkeligt nævnt, at der kræves samtykke fra adoptivbarnet til ophævelsen, hvis det er fyldt 12 år.

Ændringsforslaget skal tydeliggøre, at der også i de tilfælde, der er nævnt i § 19, stk. 3, kræves samtykke fra adoptivbørn, der er fyldt 12 år, til ophævelse af adoptivforholdet.

Til nr. 8.

Også i denne bestemmelse foreslås reglen vedrørende sindssyge og åndssvage begrænset til tilfælde, hvor de pågældende er ude af stand til at handle fornuftmæssigt. Det foreslås ligeledes at sidestille anden sjælelig forstyrrelse af varigere karakter med sindssyge og åndssvaghed. Endelig er reglen om det offentlige sagsanlæg fastlagt således, at sager anlægges af justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 9.

Bestemmelsen erstatter forslaget § 8, stk. 5, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om formen for samtykkeerklæringen fra barnets forældre. Det er fundet nødvendigt at foreslå en videregående bemyndigelse, idet der yderligere må fastsættes regler om, hvilken stedlig overøvrighed der skal behandle adoptionsager. Endvidere vil det være naturligt i en bekendtgørelse at redegøre for indholdet af ansøgninger om adoption, om ophævelse af adoption og om tillægelse af retsvirkninger efter kapitel 2, jfr. § 03, stk. 2, samt for, hvilke dokumenter der skal ledsage ansøgningerne.

Til nr. 10.

Det vil være nødvendigt inden lovens ikrafttræden at udsende både en bekendtgørelse og et cirkulære om adoption. Det er justitsministeriets hensigt at anmode de interesserede myndigheder og institutioner om udtalelser om et udkast til de administrative regler om adoption, når loven er gennemført og dens indhold derfor ligger fast.

Af hensyn til arbejdet med de administrative regler foreslås lovens ikrafttrædelse udskudt til den 1. oktober 1972.

Til nr. 11 og 12.

Bestemmelserne i § 29-§ 03 erstatter lovforslagets § 29.

§ 29 svarer til lovforslagets § 29, stk. 1.

§ 01, stk. 1, svarer til lovforslagets § 29, stk. 2. Det er dog søgt tydeliggjort, at det er reglerne om retsvirkningerne i kapitel 2, der anvendes på adoptivforhold stiftet den 1. januar 1957 og senere, og at kap. 2 tillige gælder for de ældre adoptioner, der er tillagt nye retsvirkninger. Om § 01, stk. 2, henvises til bemærkningerne ovenfor under nr. 6.

§ 02 svarer til lovforslagets § 29, stk. 3, sidste led, idet det dog er søgt tydeliggjort, at reglerne om ophævelse af adoption skal gælde uanset tidspunktet for adoptivforholdets stiftelse.

§ 03 svarer til lovforslagets § 29, stk. 3 og 4.